

Peregrinación a Roma y Terra Santa

II

TURIN

Un seguit de grans plans de sembrat i arbres de tota mena ens assenyalà la proximitat de Turín aon hi arribèm al capvespre. Temps només d'anar a l'Hotel per a la toilet, i donar la primera passejada per la ciutat, prenen els punts a visitar el dia de demà. Fou suficient, però, aquesta primera impresió per a fer-nos fixar en el canvi radical que han soffert les ciutats d'Itàlia en poc temps. Del nostre grup n'hi havia que feia trenta anys que visitaren aquest país, i altres sols en feia dotze, però uns i altres s'admiraren de la netedat en els carrers, en els tramvies i en els vestuaris, en l'ordre, disciplina i cortesia ciutadana que arreu es troba. D'aquest canvi de costums en el poble italià que hem observat en totes les ciutats visitades, pensem ocupar-nos-en a part.

Un detall ens crida l'atenció aquest vespre. Eren les nou de la nit i veïnerem que surtia gran munió de gent de l'església de la Santíssima Trinitat; indagarem el perquè d'aquella hora, i ens digueren que surten de la funció del Sagrat Cor, que es fa tots els dies en aquella hora per tal que hi puguin assistir les persones que durant el dia estan ocupades en afers imprescindibles, com són les oficines i altres treballs d'hora fixa. Fou aquesta la primera impresió de religiositat del poble italià, que veurem repetidament constatada.

I en passar ja a descriure la visita de monuments i coses notables, advertim de bell antuvi que per ara no podem fer-ho més que per damunt i de les coses principals. Respecte de la ciutat de Turín, en virtut de bones i agraiades recomanacions, tinguem l'honor d'ésser constantment acompañats del gentil-home del senyor Cardenal de dita ciutat, començant ja a les sis del matí en la Missa que celebrarem a oirem a l'altar del Sant Llencol, que es venera en l'altar major de la Catedral. Seguidament se'n donà l'explicació de tot el més notable, podent observar una cosa no pas nova per a nosaltres tarragonins: els murs interiors i columnes d'aquesta Catedral acaben d'ésser desembarquinades, per tal de fer veure el seu estat primitiu, havent-se esmercat a aquest fi no res menys que 2.000.000 de dires. Déu faci que dintre poc poguem dir altre tant els qui vinguin a visitar la nostra!, esclamà un del grup.

Aquell mateix dia, 6 de juny, s'esdevenia la festa del miracle de l'Eucaristia, que es commemora a l'anomenada "capella del miracle". No cal dir com estava atapada de gent, costant-nos esforços per tal de poder-hi penetrar. Seguí després la visita de l'anomenada església de "Maria Auxiliadora", emplaçada al mig dels grans edificis salesians, aon hi trobarem el P. Rosés, de Rubí, qui ens donà una acabada explicació del funcionament d'aquella gran institució, igualment que ens mostrà les habitacions de Dom Bosco.

D'allí passàrem al meravellós o miraculós institut del Beato Cottolengo, anomenat "La Divina Providenza". Teníem verdader interès en visitar aquest lloc de meravelles de la caritat cristiana per les grans coses que n'havíem llegit; i la nostra esperança no restà pas frustada. També mereix capítol apart d'aquesta institució; més per avui, volem donar les següents dades, per a que els lectors se'n puguin fer una pètita idea: el nombre d'assilats són uns 10.000; hi ha 12 comunitats de monges que els cuiden, els seus edificis ocupen un gran barri de la ciutat. Es, però, una institució que no té rentes, ni en pot tenir. Amb això compendran els lectors quan ajustadament hi escàu el títol de "La Divina Providència"; és un continuat miracle. Quan un altre dia donem més detalls del seu funcionament i la impressió emocionant que ens produï en visitar els diversos compartiments, se'n convenceran encara més, i diran amb nosaltres: Que presentin els laics una semblant obra! I que preguntin després perquè serveix a la humanitat la nostra sacrosanta religió!

Fou a l'església de la Consolata, verdader joier d'art, que hi veiem gran munió de gent oint la santa Missa, aon s'hi celebra constantment tots els dies fins a les dotze, veient-se igualment concurredes. Seguí la visita de la casa reial, aon hi habiten els prínceps del Piemont, església-rotonda aon s'hi veneren les restes d'alguns soldats de la gran guerra, pujant després al funicular, al gran mirador de Turín, des d'on poguerem contemplar l'esplèndid panorama de la ciutat, besada pel riu Po, i tots els seus entornos. Breu visita a tot lo restant més notable, i seguidament a Milà.

GURP TARRACO

Día de la Prensa Católica

El dia 30 se celebrará en toda España el día de la Prensa Católica.

En nuestra capital se están organizando una serie de actos, el primero de los cuales consistirá en la distribución de unas tarjetas de adhesión a nuestro Santísimo Padre el Papa Pío XI.

Estas tarjetas se entregaran en las puertas de los templos, debiendo ser depositadas una vez firmadas, en días sucesivos en los buzones que se colocarán en lugares adecuados.

También podrán los que lo deseen proveerse de tarjetas en la Redacción de "LA CRUZ".

Culminarán los actos en un mitin contra la Ley de Congregaciones y cuyo día y lugar se dirá con la antelación debida.

Católico! No te olvides que este año el día de la Prensa Católica tendrá el triple carácter de adhesión al Papa, de propaganda y de protesta.

PARTICULES

REBELLIO

Foragitat del paradís, víctima de l'orgull, l'home es rebella encara contra la justa Mè de Déu i vol destruir l'obra de l'Artífex.

Es com el mosso irreductible que, en veure's acomiadat, encè les messes del seu amo.

MIQUEL MELENDRES, pobre.

Les festes de Juny

El diumenge tingueren disgue coronament les festes de Juny. Fou un dia esplèndid, sense les desagradables variacions de temperatura dels dies anteriors. La ciutat s'omplí de gent dels més apartats pobles de les comarques i oferia un brillant i animat aspecte. Es calcula en més de quinze mil persones les que vingueren a aquesta ciutat el passat diumenge. Es descapdellà el programa fixat, sortint, de bon matí els corredors de la primera volta ciclista, a les comarques tarragonines, i desvetllant el veïnat la banda de música de Lombai amb el "ta balet i la dolçaina".

A les deu del matí arribà el tren especial de Lleida, amb una nombrosa representació de l'Ajuntament d'aquesta ciutat germana i més de mil expedicionaris. Foren rebutjos per l'Ajuntament tarragoní i es dirigiren a la platja del Miracle on s'inaugurà un nou tracat amb el nom d'Avinguda de Lleida, pronunciant-se amb aquest motiu cordials parlaments entre ambdues representacions. No pogué celebrar-se cap festa marítima per no estar el mar en condicions.

A migdia cercavila i la monumental traca que retrunyi pels àmbits de la ciutat.

A l'Hotel d'Europa es celebrà el banquet amb què l'Ajuntament d'aquesta ciutat obsequià el de Lleida i per la tarda foren acompanyats els expedicionaris a visitar quan de notable hi ha per veure a Tarragona.

A la mateixa tarda, a l'Ajuntament, es regalà una corbata a la senyera de la banda de Lombai que aquests dies s'ha fet popular, contribuint amb sa intervenció a animar les festes. Seguidament començaren a arribar els nombrosos ciclistes de la prova esmentada.

A la tarda, la cursa de braus congregà una gran gernació que omplí del tot l'amfiteatre i cap al tard la Rambla de Sant Joan oferia un aspecte imponent. Per la nit, concert; les terrasses dels cafès abarrotrades; es disparà un esplèndid castell de focs artificials del màgic de la pirotècnia, senyor Bonchú de Godella, el qual sosprengué al públic per les meravelloses combinacions de llums i per la gran novetat que oferien. Seguidament es cremà la gran falla, que era una satírica representació de l'estació de ferrocarrils de Tarragona. Restà tothom molt satisfet, regressant els expedicionaris de Lleida i altres poblacions en els trens especials que s'havien organitzat.

En resum: Les festes de Juny com tothom les nomena, han esdevingut populars. Sense cap mena de dubte, la circumstància de celebrar-se en dies tan senyalats, la posició esplèndida de Tarragona, l'inaugurar-se la temporada de banys; tot fa, que hagi estat possible, que unes festes que semblaven episòdiques, puguin arrelar-se definitivament. La Comissió organitzadora de les mateixes, en les que

COMENTARIC

COMENTARIO

Cuando los radicales hacían la obstrucción implacable al Gobierno, el señor Azaña les ofreció olímpicamente desde Bilbao, "sacarles del pantano en que se habían metido" (palabras textuales); y con ese motivo, le aplicaron el famoso cuento portugués: Si me sacas de este pozo... te perdonaré la vida. Se rieron mucho los lerrouxistas y algunos que aun creen en ellos.

Y en efecto, ha resultado exacto el cuento.

Como si el pozo tuviese noria, y esta fuese movida por tracción animal, los radicales han sacado afuera l'portugués, digo a Azaña, terminando su obstrucción fiera; y el genial estadista, les ha perdonado la vida, pero no sin derla su buen estacazo... al de la noria, o quien le han dejado como indeseable, como decía muy bien un distinguido colaborador de este diario.

Y en el pozo, solo ha quedado el pozo de los cándidos.

Y Lerroux, cordialísimo, ha hecho una mermelada para merienda de socialistas. ¡Claro! es que hay que defender el régimen! Y todos juntos sin enterarse, de que están acabando con los republicanos.

Tuvo el jefe radical en Madrid 120 mil votos. ¡Qué se presente otra vez!

¡Donde están aquellos delirantes entusiasmos de aquél inolvidable 14 de Abril? Si no tenían enemigos;

Les acompañaba el frenético entusiasmo de los unos, el convencimiento sereno de los otros y el respeto (hay que repetirlo) y la cooperación de todos los españoles de buena voluntad. Es el mayor crédito de los registrados por la historia al nacimiento de un régimen.

¿Qué han hecha de ese enorme crédito, que el pueblo les concedió magnánimo? Agotarlo en absoluto.

¿Cómo? Lo saben hasta las piedras.

Agraviando los sentimientos y los intereses de casi todos los españoles con una política tan ciega como insensata, que se distingue por falta de celo en la gestión ministerial, ausencia de contenido, real y exceso de provocación y agresión innecesarias y caprichosas.

De todo ese crédito que el pueblo les concedió, no queda en términos financieros nada más que cero, cero. ¡Y como son de izquierda!

Querían hacer la revolución. Ni eso. Una revolución, es, como dice Gil Robles, el mejoramiento de una clase social a expensas de otra, y mejorar al obrero, aunque sea empobreciendo al rico, no parecería bien, porque ha llegado la hora de aflojar los cordones de la bolsa. ¡Pero si al obrero le han puesto en la miseria!

Y que no se diga que los radicales no son responsables; todos en él pusisteis vuestras manos y vuestras votos! No turisteis la sartén por el mango; por primos! pero ayudasteis a la confección de todos los guisos.

Y ahora, les queda reservado el papel de hacer mermeladas.

Lerroux puede ya poner en el Congreso hasta una pastelería.

Tarragona Mariana

XXVI

LA MARE DE DEU DE MISERICORDIA (REUS)

Reus, és la bonica ciutat del nostre Camp de Tarragona, senyora i pagesa alhora, pulcra, fina, austera i treballadora, que abocada tota als gètics finehtals del seu cloquer altivol, predica arreu, al pla i a la muntanya, al cel i endins del mar que és custòdia d'una joia inapreciable, concausa de la seva històrica grandesa, guia indefectible de la seva altra espiritualitat, punt cèntric de la seva fe: la Mare de Déu de Misericòrdia.

El nom august de La Misericòrdia està tan intimament lligat amb el

s'ha deixat sentir poixant la vehemència, i l'esperit artístic dels nostres germans de València, residents a Tarragona, ha realitzat una tasca que pot ésser trascendentals doncs ha palesat la possibilitat de que aquesta ciutat, amb programes de festes ben orientats, com el d'aquest any, atregui grans contingents de forasters.

Han contribuit, doncs, aquestes festes a despertar vivament l'atenció dels tarragonins per a fer resaltar la importància que per a la vida i pervivència de la ciutat, té el promoure aquests actes que fomenten el corrent turístic envers la ciutat.

La Mare de Déu de Misericòrdia es venerada en el seu propi Santuari situat a les afores de la ciutat, on s'hi arriba caminant no gaire més d'un quilòmetre cap a la banda de sol colgant. El lloc és suauament delicios i atractiu. Durant el bon temps l'arbreda li allarga les seves verdors i els seus perfums. El temps reclòs li dóna fulles seques i polsim d'or.

La vida històrica d'aquest santuari pren inici en el segle XV quan tot just Reus començava a prendre ufana i el seu poblat no ultrapassava de les 270 cases habitades. Reus, és una de les poblacions que deu la seva naixença a la restauració cristiana de la contrada en el primer terç del segle XII. El príncep de Tarragona Robert d'Agulles fa esment de Reus al otorgar el seu codicil a 3 de juny de 1154

i dir que havia donat la vila a l'església de Tarragona. Quan després de la conquesta de Ciurana en fou nomenat batle el valerosí cavaller Bertran de Castellet, el prelat Bernat Tort li cedeix una part de la seva jurisdicció que l'haurà de possuir en feu de la Mitra. Entrat el segle XIII en 1203, queda senyor de la vila per part de la Mitra el Cambrer del capitol canonical de Tarragona, al qui s'uni la jurisdicció de la carlania quan després de la mort del rei Pere el Cerimoniós foren embargades totes les seves rendes. Quan en el segle XVI fou extingit el càrrec dignatari de Cambrer de la Seu els drets jurisdictionals tornaren volta a la Mitra. Alguns dels Cambrers que foren enemics senyors de Reus arribaren a la suprema dignitat eclesiàstica, com Pere Roger de Belfort que va ésser elegit pontífex amb el nom de Gregori XI, i el tostorrut Pere de Luna, el papa aragonès Benet XIII.

D'ençà del segle XV la seva expansió comercial ha estat gairebé la tònica de la seva activitat, esdevenint un fort centre comarcal i la població més industrial de tota aquesta bandada de Catalunya.

La ciutat de Reus ha professat des de molt antic una gran devoció a la Verge Santíssima, però La Misericòrdia solament es remunta fins a la miraculosa aparició de la Verge a la innocent doncella i pastora Elisabet Basora, el dia 25 de juny de 1592. En aquest dia l'esmentada noia, que era devotíssima de la Verge dels set Dolors venerada al carrer de Montróols, marxava guiant el seu remadet pel camí de la "Creu dels Cors", mentre la població quedava dominada per una pesta malestrúga. Al ésser arribada a l'horta d'en "Coxí", pregà amb tota l'ànima que la Verge tingüés misericòrdia del seu poble. Corona d'aquesta súplica fervorosa en fou l'aparició de la Verge Santíssima qui li feu promesa de que la ciutat quedaria neta de la mortifera maledicència si es recordaven de practicar la devoció tradicional mariana. Perquè fos creguda devant les autoritats la Verge obrà el prodigi de fer apareixer en la gaita d'Elisabet una rosa ben debuixada que li desaparegué tan prontament els jurats de la població donaren gràcies a la Verge dels set Dolors, dita també de Betlem que era venerada al carrer suara esmentat. La vident explicà detalladament que la Verge de l'aparició tenia els traços físics de la de Betlem la qual des de aquell moment fou aclamada per la Misericòrdia.

La imatge d'aquesta Verge, una de les més venerades de la nostra terra, és tallada en marbre finíssim, policromada i amb una alçària de 50 centímetres. La seva maestra serveix de tron pel divinal Infant qui ostenta un ocellet, símbol de l'ànima innectiu. A la dreta hi porta el ceptre de Reina. Una indumentària postissa cobreix tot el conjunt estatuari. Ambdues imatges, d'ençà del dia 10 d'octubre de 1904, data de la coronació canònica, ostenten corones preciosíssimes, donació del ex-rei d'Espanya, Alfons XIII, per mà del llavors diputat a

Corts per la circumscrició Ramon de Morenes, marqués de Grinyó. L'existència d'aquesta Verge es coneix documentalment a començaments del segle XIV.

Consta en el Llibre de Consells número 9, custodiat a l'arxiu municipal de Reus, que havent-se reunit el Consell de la població, el 13 de desembre de 1592, prengué l'acord unànim de bastir un santuari al lloc de l'aparició. Aquest acord fou portat fidelment a la pràctica puix en 2 de febrer de 1603 es traslladava la santa imatge a la nova ermita, i els fills de Reus allí anaven a visitar-la i a pregatar en tot moment, principalment en la marfuga aterradora que flagellà la població en 1652. En aquesta fetxa la influència de la Verge de Misericòrdia fou ben sensible. El Consell de la ciutat interpretant el sentir del veïnat agrairà, votà en aquell mateix any la quantitat de 2000 lliures catalanes per l'engranxament del santuari. En 1671, l'obra quedava molt avançada, mancava només el cambril, que fou construït en 1680.

La fàbrica del santuari bastida damunt la tradicional creu llatina consta d'una sola nau, de 33 metres de llargada per 8 d'amplada, orientada pel gust renaixentista. Exornen l'església diferents altars de bona talla, el major dels quals, esculpit per Llàtzer Tramulles i decorat per Joan Pau Ferrer, és obert en forma de glòriap er on es veu la Verge de Misericòrdia. En 1693 Francesc Canals donà 4.000 lliures per a la fundació d'un benefici i un altar amb l'adoració de la Verge de Guadalupe. En 1683 s'havia construït el de Sant Pau, a instàncies de Maria Alemany. Josep Nogués escultor de Constantí modelà, en 1791, l'altar de l'Ecce-Homo. Els demés són també de pedra.

El cambril mereix recensió especial. L'obra d'aquesta formosa dependència fou iniciada el primer de setembre de 1748, com a acció de gràcies per haver quedat neta la contrada de Reus d'una invasió copiosa d'eruga. En 1771 quedà definitivament arranjat el tron de La Misericòrdia. Joan Albarna pinta els quadres que exornen el cambril i els germans Lluís i Francesc Bonifac esculturaren les quatre matrius del vell Testament: Rebeca, Judit, Ester i Abigail. També fo-

ren motllurats per Francesc Bonifac els altres de Sant Vicenç i Sant Pròsper posats a ambdues entrades del cambril.

Cal també esmentar, al parlar del santuari de La Misericòrdia, els noms dels nostres celebrats pintors de Cornudella, els Juncosa, que han quedat avalats en les encertades pinzellades que donaren en diferents indrets del santuari, en 1678. Aquests pintors eren Fra Joaquim Juncosa, monjo d'Escala-Dei, el seu nebot Josep Franquet i el seu cosí Dr. Joan Juncosa.

Un altre nom és precis no oblidar, Mn. Jaume Pons, de Valls, qui en 1680 pintà el cimbori.

Durant la guerra de la independència el santuari sofri bastant. Reus quedà a l'arbitri del general francès Saint-Cir, el qual amb una divisió nutrita hi entrà el 26 de febrer de 1809. La població restà gairebé deserta. En 8 de gener de 1810 determinaren apoderar-se barbarament de les joies dels temples i de la major part dels objectes destinats al culte. L'ermita en tal ocasió es veié orfe de robes i també de tot quan tingüés un xic de valor, però els dévots marians de Reus ho arranjaren amb gust entusiasme.

Nowament, en 1823, s'arribà a una segona espoliació. Molts objectes foren també robats, però els fidels posaren cura ràpida a aquells excessos.

Als peus de la Mare de Déu de Misericòrdia s'han flectat sempre els fills de Reus quan la necessitat a trucat a les portes de casa seva. Quan la seguera, les enfermetats i altres causes han delmat despiadadament la població, la Verge ha estat passejada per tots els carrers rebent el carinyós tribut de les aclamacions i de les llàgrimes. Cal solament recordar les grans pregàries que s'efectuaren en maig de 1691 per la secada; en novembre de 1771 per terratrèmol, en abril de 1808 per la guerra; i en 1834, 1854, 1865 i 1885, per causa dels colera extès arreu. En totes aquestes circumstàncies i sempre, la Verge de Misericòrdia s'ha mostrat propicia i Mare la més sollicita per a amparar la fillada d'aquesta ciutat apellada l'esforçada, i de tots aquells que en la llargada dels segles l'han honorada amb els llavis i amb el cor.

TOMAS CAPDEVILA I MIQUEL

TALLER d'ENCUADERNACIÓNS

Llibres ratllats

Mostruaris - Relleus

Treballs de luxe

Marcel·lí Ollé Carreras

Comte de Rius, 3

TARRAGONA

BANCO DE VIZCAYA

Capital: Ptas. 100.000.000' -
Reservas: " 50.000.000'

190 SUCURSALES
Y AGENCIAS

La sucursal en TARRAGONA
(Méndez Núñez, 12)

REALIZA TODA CLASE DE OPERACIONES BANCARIAS

CAJA DE AHORROS

Libretas de ahorro y especiales de imposición a plazo, abonando intereses a razón de:

$3\frac{1}{2}$, 4 y $4\frac{1}{2}$, por ciento anual
según plazo y condiciones

SERVICIO DE HUCHAS PARA EL PEQUEÑO AHORRO

En Lluís Cadiach Fortuny

Administrador General de Mercats d'aquesta ciutat

Mori, cristianament, el dia 25 del corrent

(A.C.S.)

Els que el ploren vídua Júlia Pasalaigua Icart, mestressa nacional de Montblanc, fills Lluís, Teresa i Juli, cosins i família tota, en recordar als seus amics i coneixuts tan sensible pèrdua, els preguen el tinguin present en llurs oracions i d'assirir als funerals que en sufragi de la seva ànima se celebraran avui dimarts, a dos quarts d'onze, a la parroquial església de la Santíssima Trinitat.

Tarragona, 27 de juny del 1933

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

L'Emm. senyor Cardenal Arquebisbe ha concedit indulgències en la forma acostumada.

VIDA RELIGIOSA

Dia V dins l'Octava del Sagrat Cor Jde esús

Semidoble. - Ornamentals blancs

Els desigs del seu Cor acomplerts seran de generació en generació: per sabrar de la mort les llurs ànimes i alimentar-los en la fam.

(Ps. XXXII, 11, 1)

Bo és el Senyor i recte; per això mostrerà el seu camí als peccadors esgarriats.

Acondruirà els dòcils pel camí del bé, ensenyàrà als marescutes les seves sendes.

(Jn. XXIV, 8-9)

Preneu el meu joi sobre vosaltres i apreneu de mi ue sóc mans i humil de cor, i trobareu repòs a vostres ànimes.

(Matts. XI, 29)

Veniu a mi tots els què sofrí i esteu afeixugats, i jo us alleujaré.

(Matts. XI, 28)

Un dels soldats amb una llança obrí són costat, i tot seguit sortí sang i aigua.

(Joan, XIX, 34)

Qui tingui set, vingui a Mi i begui.

(Joan, VII, 37)

(De la Missa del Sagrat Cor de Jesús).

Missa per Dimarts

Vigília de Sant Pere i Sant Pau, Apòstols. De Sant Isenen, Bisbe i Martir. Doble. Color vermell.

MES DE JUNY

Durante el presente mes se practicará el devoto ejercicio dedicado al Sagrado Corazón de Jesús.

MAÑANA

A las seis, San Juan y Beneficencia.

A las seis y media, Santísima Trinidad y Hospital.

A las siete, Catedral (Capilla de la Virgen del Claustro), San Miguel y Vetlla.

A las siete y media, Catedral (días festivos al Santísimo), Carmen y Sagrado Corazón.

A las ocho, Catedral (Santísimo, días laborables) San Juan y San Francisco.

A las doce, en la Catedral (capilla de San Lucas).

TARDE

A las cuatro y media, Jesús María.

A las seis y media, Carmen y Teresas de San José.

A las siete menos cuarto, Trinidad.

A las siete, Sagrado Corazón, San Antonio (Sapuchinos) y San Miguel.

Nota. — Por la mañana, en la parroquia de San Juan y hora de las ocho, y por la tarde, en la Trinidad, a las siete menos cuarto, y en el Sagrado Corazón, a las siete, habrá plática durante el mes al efecto de poder ganarse en dichas iglesias.

CUARENTA HORAS

Se celebren en l'església de les Religioses de Nostra Senyora y Encarnación.

Hores d'exposició del matí, de vuit a onze, i a la tarda, d'un quart de cinc a les vuit.

* * *

Diada Catequística de Montserrat

En l'edició de demà publicarem una detallada recensió de la grandiosa Diada Catequística que diumenge proppassat tingué lloc a Montserrat, festa sorprenent, admirable per la seva exemplar idealitat i organització.

Cerrilismo y Salvajismo

Estamos cansados de leer en los periódicos gubernamentales que el laicismo es neutralidad, indiferencia, vivir al margen de todas las religiones; que de ninguna manera es persecución ni atropello de la conciencia de nadie. Tantas veces hemos visto escrito esto que, de no conocer las artes de que se vale la masonería para infiltrarse, hubiéramos llegado a creernos que efectivamente a los gobernantes les animaba un deseo de concordia y armonía, que no harían objeto de tiranización a la Iglesia católica y que estaban dispuestos a volver sobre sus pasos para rectificar lo que fuera injusto.

Cuando los izquierdistas comprenden que es imposible gobernar teniendo frente a toda la opinión religiosa del país, lanzaran lazos captadores, prometiendo respetar las creencias de todos y no consentir que nadie escarneza lo que por ser sagrado está por encima de las rencillas políticas. En esta forma se han expresado jefes de grupos que cuando ha llegado la ocasión de hacer efectivas sus palabras se han inhibido, dejando que hagan lo que quieran los demagogos y sectarios empedernidos.

Madrid, este simpático Madrid, se ha vestido de gala el día del Sagrado Corazón de Jesús, los balcones, casi en su totalidad, han sido cubiertos con colgaduras que en el centro tenían prendidas imágenes del Sagrado Corazón; ha superado la manifestación de religiosidad, en mucho, a la del año pasado. Apesar de las amenazas de los energúmenos, los católicos madrileños han dado una prueba de fe y virilidad que no se olvidará en mucho tiempo, quedando patentizado de una manera terminante y categórica

que el pueblo se solidariza con la Iglesia en estos instantes de despojo e iniquidad. Esos miles de colgaduras significan además una protesta pacífica, pero firme contra la política antireligiosa de las Cortes.

El Gobierno prohíbe, con muy buen acuerdo, la manifestación llamada laica que preparaban las juventudes de los partidos representados en el Poder. Al ver como el pueblo no ha ocultado, no ha rehuído mostrar lo que lleva en el corazón, jovenzuelos ostigados por no sabemos quién, han cometido actos reprobables, indignos, de un marcado salvajismo. Sin que las autoridades se opongan se han dedicado a arrancar colgaduras, se han manifestado multitudinariamente, profiriendo insultos y blasfemias a torrentes.

Por la Puerta del Sol han desfilado manifestaciones con banderas rojas, sin que los guardias de asalto hayan realizado el más leve movimiento para impedirlas y conste que el ministro de la Gobernación no las había autorizado. Posiblemente la Prensa incondicional dirá que el "pueblo" ha reaccionado contra los católicos: Yo he visto esas manifestaciones y puedo proclamar que no las formaba el verdadero pueblo, sino la auténtica chusma que lo mismo quema y roba conventos que da vivas al comunismo.

Reparemos en la diferencia del trato que dá el Gobierno a las derechas y a las extremas izquierdas. Si hubieran prohibido poner colgaduras, absolutamente nadie las hubiera colocado, si por ignorar la prohibición hubieran aparecido algunas, tengamos la seguridad que sendas multas habrían sido impuestas a los que hubieran quebrantado la orden.

El día del Sagrado Corazón

de Jesús ha sido un mal día para el Gobierno, se ha celebrado un plebiscito y el pueblo ha condenado las leyes sectarias y tiránicas, ha demostrado que sobre él resbalan afirmándole en su fe las propagandas deschristianizadoras y masónicas. El cerrilismo de unos cuantos desalmados no es, afortunadamente, el barómetro que indica la cultura de España; lo mejor del país, lo más selecto, lo más refinado es opuesto a los hechos vandálicos que hemos presenciado.

¿Dónde está la neutralidad de los laicos? ¿Dónde la indiferencia hacia la religión católica? ¿Y el respeto a las conciencias? ¿Que se ha hecho del derecho que nos reconoció la Constitución a professar la religión que estimemos pertinente? El contenido de la democracia es el siguiente: Palabras, palabras, promesas, promesas...

EMIGDIO MOLINA.

Se arriendan

Los terrenos y edificios que ocupaba el Parque Móvil de Campaña, sitos en la calle Gasómetro, núms. 20, 22 y 24, de esta ciudad

Razón: Jaime I, 19. -- Oficinas de Riegos y Fuerza del Ebro. S. A.

Pis amb jardí

Es lloga. Raó a casa del señor procurador don Pau Brú, Rambla de San Juan, 67, principal.

Pis per llogar

carrer Fermí Galán, 56.

BALNEARIO DE SAN VICENTE

Aguas sulfuroosas termales radio-activas: Reumatismo, Herpes Linfático, Escrofulosis y enfermedades de la piel. Clima muy seco y constante. Confort moderno. Temporada: Julio, Agosto y Septiembre. Detalles: J. Pal, Avenida Puerta del Ángel, 42, tienda, Claris, 37, pral. Dr. Pal (Oculista), Barcelona; o al Balneario por correspondencia.

Espantosa situación en la Rusia soviética

DE UNA CARTA REMITIDA AL "TIMES" POR EL EX ENCARGADO DE NEGOCIOS RUSO EN LA GRAN BRETAÑA, M. E. SABLÍNE

"Informaciones de prestigiosas autoridades, incluyendo la Prensa oficial soviética, indican que las condiciones en nuestro país son cada día peores.

Desde el principio del pasado invierno, la población rusa ha experimentado escasez enorme en las elementales necesidades de la vida imperando el hambre en numerosas provincias, en donde las gentes mueren por falta de alimentación y a consecuencia de epidemias. Día por día van aumentando las víctimas, habiéndose llegado a una situación insostenible.

Deben de ser considerados estos extractos de cartas recibidas de Rusia:

Una doctora escribe desde Ucrania: "La situación es tal que aunque aún no me he convertido en caníbal, no tengo la seguridad de no llegar a serlo para cuando mi carta llegue a sus manos..."

Otra carta de la Armenia soviética, dice: "Recibimos solamente 100 gramos diarios de pan, que es incomible. Esta vida no puede durar ya más que muy poco tiempo. Nada nos puede salvar; hay que morir pronto. Montones de gente mueren en la calle dia riamente..."

Una misiva de Ekaterinodar,

reza: "Todos los días grandes cantidades de cadáveres de muertos por el hambre son transportados a las fosas."

Y ésta de Armavir: "Hoy han muerto de hambre mis dos niños. Yo les seguiré en seguida."

El hambre avanza en mayor escala que en 1921-22, cuando devastó a Rusia, haciendo cinco millones de víctimas. Actualmente caen millones con esa horrible muerte. Durante el trágico periodo de 1921-22, las autoridades rusas se vieron en la necesidad de apelar al mundo civilizado, pidiendo ayuda. Al presente no lo hacen, y en el futuro no lo intentarán, ya que ello sería admitir ante el mundo y especialmente ante el mismo pueblo ruso, el fracaso de la experiencia soviética.

Creo mi deber hacer esto público para poner en conocimiento de este pueblo británico la angustiosa situación por que atraviesa mi país."

¿CALLOS?

Usando sólo tres días el patentado

UNGUENTO MÁGICO
desaparecen totalmente callos, durezas, ojos de gallo, verrugas y juanetes

Hay muchas imitaciones ineficaces

En todas partes, 1'60 pesetas.

FARMACIA PUERTO, Plaza San Ildefonso, 5. - MADRID

Abans de firmar una polissa de segurs, enteris de la solvència de la Companyia i tingui present que

LA CATALANA

amb la seva filial

LA PREVISIÓ NACIONAL

era la més poderosa Companyia de Espanya, pero que avui ha passat a ésser ja una de les més importants d'Europa

Incendis, Robo, Vidres i Cristalls

S. VALLVÈ

Sant Miquel, 21

Telèfon 558

ASSOCIACIÓ "La Caritat," TARRAGONA

El proper dimarts dia 27 del corrent, a les 18'30, s'inaugurara el dormitori del "Refugi de Transeúnts", quanant aquest nou servei completat el pla d'assistència social que l'Associació "La Caritat" d'acord amb la Generalitat de Catalunya ha portat a terme gràcies a la ajuda de tots els membres de la nostra Associació.

Me plau convidar-vos a aquest acte d'inauguració que tindrà lloc en el mateix local del Refugi i convocar-vos a la Junta general ordinària d'única convocatòria que celebrarà a les 19'30 del mateix dia 27, en un dels salons de les Cases Consistorials per a tractar els assumptes de tràmit que es consignen a continuació.

Tarragona, 23 de juny de 1933.— El president, Josep Bonet.

ORDRE DEL DIA

Lectura i aprovació de l'acta anterior.
Lectura de l'estat de comptes anual.

Elecció de càrrecs.

Sesión del

Ayuntamiento

Anoché celebró sesión el Ayuntamiento, despachándose la Orden del día, y levantándose sin ruegos ni preguntas de importancia.

GACETILLA

LA FESTA DE SANT PERE AL BARRI DEL SERRALLO

Programa de festes del Pòsit Marítim de Pescadors

Dia 28: Verbena de Sant Pere, ball per lorquestrina Sordé.

Dia 29: Concert per la banda del Regiment núm. 18, a les onze del matí, amb audició de sardanes.

Concert de nou a deu del vespre i ball tarda i nit per l'esmentada banda.

Dia 30: Repartiment de premis als alumnes de l'Escola del Pòsit, amb assistència lliure als no associats al Pòsit.

Per la tarda, a les quatre, cuques marítimes amb donatius.

PRIMERA PIEDRA DE UN GRUPO ESCOLAR

El domingo, los señores gobernador y comisario estuvieron en Valls en compañía del señor presidente de la Generalidad, señor Maciá, al acto de colocar la primera piedra de un grupo escolar.

DE VIAJE

Han salido para Madrid el presidente de esta Audiencia, señor Tarrés y el diputado señor Nogués Biñet.

VUELCA UNA CAMIONETA

El domingo, dia 25, a las doce horas, volcó una camioneta ocupada por la Peña Montblanquina que seguía el curso de la carrera ciclista, y ocurrió el accidente a unos 25 kilómetros de esta ciudad, cerca del Parque Samá. En Montbrió y Reus fueron asistidos verios heridos de pronóstico reservado.

CAVALLERS

Compreu vostres carteres, petatges i moneders allí on pugui donar-vos una garantia de la seva qualitat.

La "CASA COCA", única especialitzada en tots els articles de pell, vos l'ofereix.

Grans existències del famós articles d'Ubrique.

Conte de Rius, 7 - Tarragona

Conforme dimos la noticia en la última edición, ha sido nombrado director general del Instituto de Reforma Agraria el ilustrísimo señor presidente de esta Audiencia don Dionisio Tarrer.

Este nombramiento no implica el cese en su elevado cargo judicial, puesto que va en comisión. Ello hace que al felicitarle la hagamos con plena satisfacción, si bien no se nos oculta lo mucho que habrá de empeñar su inteligencia y capacidad de trabajo, nada comunes, para salir airoso de tan difícil papelista.

En los numerosos conflictos que hubo de tratar como juez especial, mereció elogios de propietarios y parceros, reconociendo unos y otros su espíritu ecuánime y su rapidez en las tramitaciones. Seguramente estos merecimientos los habrá tenido en cuenta el Gobierno en la hora de proveer un tan espinoso puesto.

Nosotros que creemos muy poco en la eficaz implantación de la Reforma Agraria estamos seguros, no obstante, de que si don Dionisio Tarrer no consigue imprimirle una marcha, será que no puede tenerla.

ROBO

Ayer, unos rateros entraron en el piso del conocido industrial señor Masdeu, llevándose las joyas y ajuar de novia de su hija.

CENA

Mañana, en el Hotel París, a las nueve y media, organizado por el Gremio de Hoteleros tendrá lugar una cena en obsequio a la Comisión organizadora de las fiestas, a la cual ha sido invitada la Prensa.

INSTITUT MUNICIPAL D'IGIENIA

Durant la setmana que finí el dia 24 de juny, els coeficients per mil habitants amb el nombre de defuncions i naixements ocorreguts a la nostra ciutat, han estat els següents:

Mortalitat, 0'937.

Natalitat, 0'937.

Essent el nombre de nats vius, 3; nats morts, cap; morts per tots causes i edats, 3; morts de menys d'un any d'edat, cap; morts per malalties infeccioses, cap.

OBRA NUEVA

MANUAL DEL BUEN PASTOR

de

Salvador Rial

LIBRERIA ROYAL

Conde de Rius, 13

TARRAGONA

Ha celebrat el seu Congrés el Partit d'Esquerra Republicana de Catalunya, destacant-se dues notes molt significatives: la sèrie de molèsties dirigides al grup Lluhi, que n'opoden dir més clar "marxeu que ací feu nosa" i l'invasió de tots els llocs del Comitè Executiu pels més extremistes demagogs imposats pels rabassaires. Les úniques figures del partit que hi resten són En Macià, En Companys i En Dencaix.

Cap altre dels prestigis primis, ni cap dels parvenus (Corominas, Rovira, Virgili, etc.), no han estat elegits.

De l'Esquerra està vist que no interessen les idees polítiques, sinó les conseqüències que satisfa.

Alguns dels que han quedat són: En Macià, En Companys i En Dencaix.

DEPORTIVAS

Rem

"FINS ACI HEM ARRIBAT, BARCELONINS..."

Hem sab perfectament que el Club Nàutic local ha desplaçat sempre les seves tripulacions en quantes regates ha sigut invitat...

No es menys conegut, el que els remers tarragonins sigui en ports forans, sigui en el nostre propi gairebé a tothora han sabut palesar neta i clarament certa superioritat remística sobre els remers barcelonins.

D'aci doncs que l'ànima esportiva de tot tarragoní de soca i arrel, cobeji un reconet que sigui dedicat integralment a l'esport del rem...

I arribats ací també, podem assegurar que les derrotes i les victòries dels nostres ens aportin al produir-se sigui disgust o joia segons el caire que prenguin...

Lo que no sabíem però, es que certs barcelonins fossin partidistes. Millor dit si que ho sabíem, però jamai ens imaginàvem que tal grau de partidisme arribés a un cim tan exagerat.

Heus ací doncs nostres sorpresa quant en ovrir diumenge pel matí les notes esportives de certs diaris barcelonins en busca del comentari sobre els Campionats de Rem a celebrar per la tarda a Alacant, anotessim en dos d'ells, "La Vanguardia" i "El Mundo Deportivo", per més seny, i ambdós escrits en castellà per més detalls --, un pronòstic fòra de tó, i que sols la parcialitat manifesta i el partidisme més barroer h'aven pogut donar a llum.

Menys el primer decididament atorgava la superioritat a l'equip del Marítim manat per Fontquerini bò i fent avinent la temència de que el Club de Rem podia donar una sorpresa, el popular rotatiu d'Huster barceloní sols tenia elogis desmesurats per a la pròpia tripulació del Marítim bò, i aferrant que per part de tots els altres concursants ni tan sols hi havia competició.

Rés., que a més de canelonis i llomillo, diumenge tinguérem Fontquerini per postre.

ANIT, A LES VUIT, RETORNAREN D'ALACANT ELS REMERS TARRAGONINS QUE HAN GUANYAT LA COPA DEL PRESIDENT DE LA REPÚBLICA

Fins anit, a les vuit no retornaren d'Alacant els nostres remers quals venen encantats del desplaçament i encantats de les grans atencions rebudes del poble d'Alacant, particularment dels directius i socis del seu Club de Règates.

Hem parlat amb ells i també amb En Joan Alasà, delegat que fou del conjunt que s'hi desplaçà.

Les regates es desenrotllaren com segueix:

10 a dos:

Foren sis els Clubs que hi participaren, i resultà en una magnífica victòria del Marítim, seguit del Mar i entrant tercera Prats i Vicencs amb Dattoli, quelcom rerasagats.

Els temps emprat fou:

Marítim, 9 m. 25 s. 4/5.

Mar, 9 m. 30 s. 1/5.

Nàutic, 9 m. 46 s. 3/5.

La tripulació nostrada palesà manca de fons, i fluixetat en el que fa referència a les virades. Qui sap si també el bot hi influeix.

Sens menyspreu a l'amic Vicencs, creiem es un altre remer el que deu ésser company de Prats en aquesta especialitat.

10 a quatre

Cinc bots prengueren la sortida i a la primera recta ja el Nàutic tarragoní aconseguí quasi bot i mig d'aventatge, i fou al sortir de la primera virada quan per averia a la xumassera del bot del Marítim, aquest degué retirar-se.

El Rem féu brillant carrera, si tenim en compte que una hora abans de la cursa un dels seus com

I tot perquè Fontquerini i els seus havien lograt batre a l'Otin en les eliminatòries.

I clar, l'Otin, el gran Otin batut, no podia pas ésser-ho en veritat. Forçosament Fontquerini el brillant vencedor devia ésser quelcom formidable.

I en canvi ningú es donava compte que la potencialitat de l'Otin es troba ja avui dia frascada.

I fou diumenge a l'hora del cafè, a les tres de la tarda, per a més puntualitzar quant en certa Penya de cert Cafè local, hom llençà l'idea, preparant-la ja de bell antuvi.

A la nit, en saber-se segura la victòria del Nàutic tarragoní en iols a quatre, es comunicaria tot seguits via telegràfica als diaris barcelonins per a que s'en enteressin.

Com de fet el Nàutic tarragoní guanyà. I no hi valgué ni Fontquerini, ni Marítim, ni de Mar, ni de Rem, ni Cartagena, ni Alacant.

Tarragona arribà davant de tots estirant-los.

I el pronòstic barceloní de L'Ave...nguardia i del Batíl Deportivo, fallà, i la falla la teníem ja a casa. No'n volíem cap més de forana!

I a Barcelona es reberen dijous nit, dos telegrames, dient així:

LLEGIU RESULTATS ALACANT.
-- FER DE PROFETA ES FEINA DESACREDITADA. -- CAL COMP-TAR AMB NAUTIC TARRAGONA.
-- PROCUREU RECORDAR-HO SEMPRE FUGINT PARTIDISMES

fírmat Quatre i Canoé.

I gràcies a n'ells els redactors de Rem dels diaris que ens ocupen als quals anaven adreçats, pogueren constatar el ridícó de la profecia.

Fins ací hem arribat, barcelonins!

ponents tingué un atac de mal de pedra, essent lloable llur proesa de pendre la sortida i arribar en segon terme.

Llàstima en veritat que l'equip del famós (?) Fontquerini s'hagués retirat...

Temps:
Nàutic, 8 m. 29 s. 3/5.
Rem, 8 m. 37 s. 1/5.
Mar, 8 m. 46 s. 3/5.

No cal dir que l'actuació dels Marca, Fort, Martínez i Bové amb Andreu al timó rebé una entusiasta i unànim ovació.

Canoé
No fou tal regata, més aviat pot dir-se una passejada d'En Bech pel port, alacantí enfront un nombrós públic que el contemplava.

Dient que fins i tot arribà moltes estones a descansar bò i esperant que el remer alacantí no quedés enrera, tot està dit.

Si treure la rifa de Nadal fos tan fàcil com guanyar el Campionat d'Espanya en canoé, quants "millonaris" hi hauria, oi Bech?

Temps:
Nàutic, amb 10 m. 56 s. 3/5.
Alacant, amb 11 m. 28 s. 4/5.

De consegüent, la Copa del President de la República, Excm. señor Alcalà Zamora, passa a poder del Club Nàutic local.

I mentre tant "La Vanguardia", el "Mundo Deportivo" i "otras hierbas" barcelonins que vagin xarrant.

Diumenge pròxim, al nostre port, amb motius dels Campionats de Catalunya de les mateixes especialitats, ofrenem als barcelonins oportunitat de bona revenja.

I que Fontquerini i els seus, s'assegurin la xumassera, que si allò... es repetia, llavors ningú s'ho creuria.

Ciclisme

SOTA L'ORGANIZACIÓ DE LA PENYA CICLISTA WILLIAM TARIN, ES CORREGUE DIUMENGE PROPPASSAT EL "TROFEU FALLERO"

MANUEL CAPELLA, DEL VILLARREALENSE FOU EL GUANYADOR

Amb homenatge al senyor Sebastià Masdeu, vencedor del primer Tomb a Catalunya, s'efectuà diumenge la cursa ciclista "Trofeu Fallero" qual havíem vingut anunciant des d'aquestes columnes, sota l'organització de la Penya ciclista local "William Tarin".

Els inscrits per a la mateixa qual havien sobrepassat el nombre de 100, feren crescut forfait a la sortida, puix que foren pocs més de 60 els que matinaren disposats a lluitar bona batalla.

El recorregut comprenia els punts següents:

Tarragona, Altafulla, Torredembarra, Vendrell, Coll de Santa Crisina, Rodonyà, Vilarrodrona, Pont d'Armentera, Pla, Cabra, Sarreal Pira, Montblanch, Valls, Vallmoll, Masó, Rourell, Vilallonga, Morell, Reus, Vinyols, Cambrils, Vilaseca i Tarragona, o sigui un total d'uns 155 kilòmetres.

La cursa pot resumir-se dient que fins a Montblanch, manà la capdaventera un gros escamot compost de una trentena de corredors quals anaven alternant-se en dirigir-lo.

Sortint d'aci i a l'enfilar el Coll de l'Illa, tres homes destacaren arriban sols al cim, coronant-lo quelcom distanciats d'un altre petit grup, mentre la resta de routiers quedaven forçaressats.

Aquests 3 homes primers foren Capella, Sanxo i Pallejà, quals en passar per Vinyols on Capella guanyà la prima, veiren com l'altre petit grup amb Carrión, Gimeno i Esteve s'eis hi adjuntaven, seguint tots 6 solets fins a Tarragona, on a l'sprintada final la destressa d'en Capella pogué mes que els altres i el feu xafar la meta a una roda del segon classificat.

En el coll de l'Illa el local Wilfred Sevil trencà una roda, perdent allí gairebé un quart d' hora en espera de recambi, i menys mal que son germà Agustí li pogué cedir la seva en perjudici seu, puig que després tingué que lluitar sol un gran nombre de kilòmetres logrant encara assolir el nombre 21 a la classificació.

Wilfred Sevil no tingué tampoc sort, puig que a la sortida de Sarreal hom el feu caure, lesionant-se lleument, però veint-se obligat a abandonar.

Marca, neòfit i Poy tercera categoria, ambdós de la Penya local William Tarin, estiguieren en camí mes afortunats i copsaren dos bons llocs a la classificació.

Galetti, s'emportà la prima de Rodona, i Gimeno la del Coll de l'Illa.

Vorejant Vinyols, l'auto-camión que conduïa aficionats de la Penya Interrogant de Montblanch que seguian la cursa, tingué la dissort de volcar, resultant-ne bastants ferits; que foren tots seguit atessos per les ambulàncies de la Creu Roja de Tarragona i de Reus.

Co esmentat es lo que més pot destacar de la cursa en qüestió essent també remarcable la gesta dels saragossans Lahoz i Correas (Correas), classificats el 11 i el 20 respectivament, quals vinguéren de la capital aragonesa sens altre

companyia que la seva bicicleta, ni altre capital que lo més estrictament necessari, però amb abundant "stock" d'entusiasme per a prendre part a la cursa, en la qual assoliren honorable classificació.

Per a finalitzar, devém agrair als organitzadors l'atenció que'n tingueren ofrenent-mos bon lloc a l'arribada, si bé fou llàstima que aquesta no fos lo cuidosa que deuria haver sigut, creiem que no pas per manca de voluntat en lograr-ho per part dels entusiastes de la Penya William Tarin, quals s'han apuntat amb aquesta cursa un nou èxit esplorant que el públic sabé appreiar.

Els resultats tècnics foren:

Classificació general

1. Manuel Capella, de l'U. C. Villarrealense, 3.ª categoria, amb 5 hores i uns 50 minuts, 250 pessetes i Trofeu.

2. Andreu Sanxo, de l'A. C. Montjuïc, 3.ª categoria, 175 pessetes.

3. Miquel Carrión, Independent neòfit, 125 pessetes.

4. Francesc Pallejà, de P. C. Avant Sempre, 2.ª categoria, 75 pessetes.

5. Joan Gimnoe, de l'A. C. Montjuïc, 2.ª categoria, 50 pessetes.

6. Lluís Esteve, Independent neòfit, 40 pessetes.

7. Miquel Leonart, de U. C. Terrassa, 2.ª categoria, 25 pessetes.

8. Francesc Paya, de l'A. C. Germonar, 2.ª categoria, 15 pessetes.

9. Francesc Marco, Independent neòfit, 10 pessetes.

10. Antoni Ferrés, de S. C. Català, 2.ª categoria.

11. Josep Lahoz, de F. C. Saragossa, neòfit.

12. Giancarlo Galetti de S. C. Català, 3.ª categoria.

13. Joan Marca, de P. C. William Tarin, neòfit.

14. Francesc Poy de P. C. William Tarin, 3.ª categoria.

15. Josep Faro, de P. C. Pinxasso, neòfit.

16. Carmelo Ferré, Independent neòfit.

17. Joan Pascual, de P. C. Avant Sempre, neòfit.

18. Miquel Labrador, de P. C. Manresa, 3.ª categoria.

19. Francesc Sanchez, Independent, neòfit.

20. Maria Correas, de F. C. Saragossa, neòfit.

21. Austí Sevil, de P. C. William Tarin, 3.ª categoria.

Fins a 27 classificats en el temps reglamentari.

Copa per equips

1r. Penya Ciclista W. Tarin amb Marca, Poy i Sevil.

Especial per anòfits

1r. Miquel Carrión, 50 pessetes.

2n. Lluís Esteve, 30 pessetes.

3r. Francesc Marco, 20 pessetes.

4t. Josep Lahoz, 15 pessetes.

5è. Joan Marca, 10 pessetes.

Especial Social corredors P. C. William Tarin

1r. Joan Marca, 50 pessetes.

2n. Francesc Poy, 30 pessetes.

3r. Agustí Sevil, 20 pessetes.

4t. Ramon Morató, 10 pessetes.

KAOL
ES EL LIMPIA-METALES LIQUIDO QUE YO PREFIERO
PRODUCTOS QUÍMICOS HISPANO LUBSZYNKY
BADALONA

fou un digné adversari dels campions, i dominà bona part de l'encontre.

Llur errada en sa tàctica per un costat, i el major fons dels Athlètics per l'altre, anul·làvan l'aventatge d'un goal que al primer temps havia lograt.

Són els nous campions d'Espanya, els atlètics següents:

Blasco, Castellanos, Urquiza, Cilaurren, Muguerza, Roberto, Lafuente, Iragorri, Unamuno, Bata i Gorostiza. Hi mança Aguirrezzabala